

ห้องปฏิบัติการแสงสยาม

สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

การศึกษาโครงสร้างของรังนกด้วยแสงซินโครตรอน

กลุ่มนักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ร่วมกับทีมนักวิจัยของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ทำการศึกษาโครงสร้างของรังนกด้วยแสงซินโครตรอน พบว่าโมเลกุลน้ำตาลที่อยู่ในรังนกนางแอ่นมีการเรียงตัวกันเกิดเป็นชั้นของโมเลกุลที่เป็นระเบียบ ซึ่งเทคนิคการทดลองที่มีความสามารถในการระบุโครงสร้างของรังนกนี้จะถูกนำไปใช้ศึกษาความแตกต่างของโครงสร้างและส่วนประกอบของรังนกในแต่ละฤดูกาล ซึ่งผลการศึกษาจะมีส่วนในการช่วยชีวิตคุณภาพของรังนกที่ได้จากช่วงเวลาต่างๆ ของปี

รูปที่ 1 รังนกนางแอ่นที่นำมาศึกษา

รังนกที่เรารับประทานกันเป็นอาหารเสริมนั้นได้มาจากการสำรอกน้ำตาลออกมาของนกนางแอ่น สารอาหารหลักที่ผู้บริโภคได้รับจากรังนกก็คือ โกลโคโปรตีนชนิดต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยในการซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอและการเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ยิ่งไปกว่านั้น รังนกยังประกอบไปด้วยสารคาร์โบไฮเดรตประมาณ 27% ซึ่งได้แก่ กรดเซียลิก (Sialic acid) 9%, กาแล็คโตซามีน (Galactosamine) 7.2%, กลูโคซามีน (Glucosamine) 5.3%, น้ำตาลกาแล็คโตส (Galactose) 16.9% และ น้ำตาลฟรุคโตส (Fructose) 0.7% ซึ่งสารคาร์โบไฮเดรตเหล่านี้ให้พลังงานแก่ผู้บริโภค โดยเฉพาะกรดเซียลิกที่พบได้ในน้ำนมแม่ช่วงแรกคลอด เป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของเยื่อหุ้มเซลล์สมอง ดังนั้น การรับประทานรังนกจึงมีส่วนช่วยในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ ความจำ และการพัฒนาสมอง

การศึกษาโครงสร้างของรังนกที่ได้มาจากการทำรังของนกนางแอ่นในแต่ละครั้งในแต่ละช่วงของปี จากนกนางแอ่นกลุ่มเดียวกัน กำลังถูกศึกษาและวิจัยโดย ผศ.ดร.นิรันดร์ มาแทน อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมวัสดุ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ร่วมกับทีมนักวิจัยของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน เทคนิคทางวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการดูโครงสร้างของรังนกคือเทคนิคการกระเจิงของรังสีเอกซ์ เนื่องจากลักษณะการกระเจิงของรังสีเอกซ์ของรังนกนั้นมีลักษณะจำเพาะ ซึ่งขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางธรรมชาติของรังนกเอง ภาพที่ 2(a) แสดงรูปแบบการกระเจิงของรังสีเอกซ์ของรังนก ที่วัดได้ที่สถานีทดลอง 2.2 ของสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ณ จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะการกระเจิงของรังสีเอกซ์ของรังนกที่วัดได้แสดงให้เห็นว่าโมเลกุล

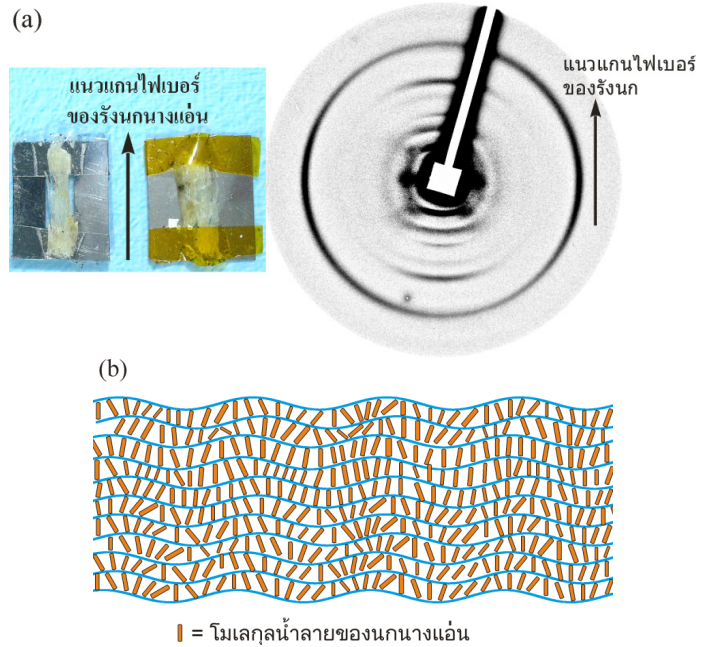
ห้องปฏิบัติการแสงสยาม

สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

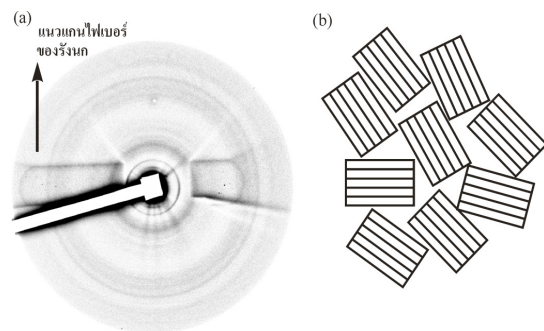
น้ำลายที่อยู่ในรังนกนางแอ่นเรียงตัวกันจนเกิดเป็นชั้นของโมเลกุลที่เป็นระเบียบขึ้นมา ดังแสดงตามภาพที่ 2(b)

ภาพที่ 3(a) แสดงรูปแบบการกระเจิงของรังสีเอกซ์ของรังนกที่เก็บมาได้ที่มีมุมกว้าง ที่วัดได้ที่สถานีทดลอง 2.2 เช่นกัน ลักษณะการกระเจิงของรังสีเอกซ์มีลักษณะเป็นวงๆ และมีความคมของวง ซึ่งบ่งชี้ว่าในรังนกมีผลึกที่มีการจัดวางตัวเป็นแบบในลักษณะสุ่ม (Random orientation) ดังแสดงตามภาพที่ 3(b)

จากผลการวิจัยเบื้องต้นนี้ ทำให้ทราบว่าโครงสร้างโมเลกุลภายในรังนกมีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยทีมนักวิจัยจะทำการศึกษาความแตกต่างของโครงสร้างและส่วนประกอบของรังนกในแต่ละฤดูกาล ซึ่งผลการศึกษามีส่วนในการช่วยชี้วัดถึงคุณภาพของรังนกในช่วงเวลาต่างๆ ของปี

รูปที่ 2 (a) ผลการวัดของการกระเจิงของรังสีเอกซ์ของรังนกที่เก็บได้ที่มีมุมเล็ก
(b) โครงสร้างของรังนกนางแอ่นที่แต่ละชั้นของโมเลกุลมีลักษณะเป็นลอน

ภาพที่ 3 (a) ผลการวัดของการกระเจิงของรังสีเอกซ์ของรังนกที่เก็บได้ที่มีมุมกว้าง
(b) การจัดวางตัวของผลึกน้ำตาลในรังนก

ผศ.ดร.นิรันดร์ มาแทน

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมวัสดุ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์